

La Setena de Beethoven

DISSABTE, 8 JUNY 2019 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - *Sala de Concerts*

La Setena de Beethoven

Birgit Kolar, violí
Nuno Coelho, director
Orquestra Simfònica del Vallès

I PART

Josep Maria GUIX (1967)
Stanza II i III

Antonín DVORÁK (1841-1904)
Concert per a violí, en La menor, op. 53
I. Allegro ma non troppo
II. Adagio ma non troppo
III. Finale: Allegro giocoso ma non troppo

II PART

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)
Simfonia núm. 7, en La major, op. 92
I. Poco sostenuto — Vivace
II. Allegretto
III. Presto
IV. Allegro con brio

Durada aproximada: 100 minuts

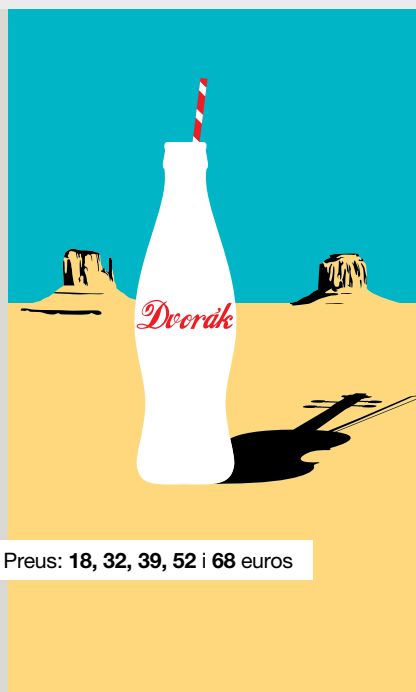
La Cinquena de Beethoven

DISSABTE 21
SETEMBRE 2019
18.30h

L. van Beethoven
Obertura Egmont, op. 84
Cantata sobre la mort de Josep II, WoO. 87
Simfonia núm. 5 en Do menor, op. 67

Ulrike Haller, soprano
Robert Holzer, baix
Cor Jove de l'Orfeó Català
Salvador Mas, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

Simfonia del Nou Món de Dvorák

DISSABTE 5
OCTUBRE 2019
18.30h

B. Britten: *Mont Juic, suite de danses catalanes, op. 12*
G. Bizet – P. Sarasate: *Fantasia sobre temes de "Carmen"*
P. Sarasate: *Aires gitanos*
A. Dvorák: *Simfonia núm. 9, en Mi menor, op. 95, "del Nou Món"*

Benjamin Schmid, violí
Víctor Pablo Pérez, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

L'Orquestra Simfònica del Vallès clou la seva temporada al Palau amb un gran programa simfònic format pel *Concert per a violí, en La menor*, op. 53 d'Antonín Dvorák i la *Simfonia núm. 7, en La major*, op. 92 de Ludwig van Beethoven, dues de les peces més icòniques del romanticisme musical. Si el concert podia tenir, encara, un interès afegit, ho aconsegueix gràcies a la programació de l'obra *Stanza*, parts II i III, una obra del reusenc Josep Maria Guix, compositor convidat de la temporada 2018-2019 del Palau de la Música Catalana.

L'obra de Josep Maria Guix *Stanza* està dividida en tres parts, de les quals la segona i la tercera, que són les que escoltarem avui, tenen lloc sense solució de continuïtat. Totes dues estan inspirades en dos poemes de Toni Clapés, "In nuce" i "Tagrera", en què l'efecte de l'obscuritat i de la llum en un espai tancat és evocat amb versos tan suggeridors com aquest: "I, malgrat tot, sempre hi ha una esclatxa de llum que il·lumina la 'cova Interior' on té lloc l'escriptura". El mateix compositor ens explica que l'obra "remet a un espai concret, a una habitació amb les seves característiques, les seves dimensions, la seva decoració, història, etc., fet que determina la nostra percepció. D'altra banda, el seu significat es relaciona amb la poesia, amb cada una de les estrofes o paràgrafs del text". Els moviments que escoltarem en aquest concert es relacionen directament amb la natura per mitjà del paisatge nocturn després de la pluja. L'efímer, la presència del silenci i de les grans ressonàncies del so precedent, la tendència a la quietud i a un estatisme carregat d'emoció, en determinen el caràcter. Després de la nit torna la llum en forma de dansa, que Guix descriu com un "remolí de colors, a centelleigs de ràpides figuracions que perforen l'espai musical".

L'atzar vol, tal com diu el mateix Guix, que sovint ell sigui "teloner de Beethoven i, en aquest sentit, la *Setena* de Beethoven és una de les obres que més estimo i admiro, una joia!". Què podem dir d'una de les obres més influents i interpretades del romanticisme musical?

Per fer una síntesi de la *Setena simfonia* de Beethoven, podem recordar que aquesta obra, escrita en la tonalitat de La major, es va estrenar el 8 de desembre de 1813 durant un concert de caritat per als soldats ferits a la batalla de Hanau, amb una orquestra formada per músics il·lustres com Louis Spohr, Giacomo Meyerbeer, Johann Nepomuk Hummel, Ignaz Moscheles i Antonio Salieri, entre d'altres. Tot un luxe! La tradició ha volgut que el segon moviment, un *Allegretto*, hagi esdevingut el més popular, però interpretat molt més lent del que marca l'autor en les indicacions que dona. El tema inicial, introduït només per la corda, evoluciona amb la introducció progressiva de les altres seccions en un moviment inspiradíssim que creix des de l'aparent pesantor inicial fins a una volada lírica d'una gran emotivitat. Richard Wagner sentia aquesta obra com la dissolució de "tot tumult, tot anhel i assalt del cor" en la "feliç insolència de l'alegria, que ens arrenca amb la força d'una bacanal". Una descripció que encaixa molt bé amb el quart i darrer moviment, un *Allegro con brio* en forma sonata de caràcter molt festiu i contrastant amb el segon.

En darrer lloc, cal comentar que el *Concert per a violí, en La menor*, op. 53 d'Antonín Dvorák coincideix amb les obres de Beethoven i de Guix en el caràcter dansaire i festiu dels dos finals respectius. Estrenat a Praga el 1883 per František Ondříček, Dvorák va escriure el concert el 1878 per al violinista, director d'orquestra i compositor Joseph Joachim, però ell va rebre amb escepticisme l'obra a causa del seu esperit classicista, que va topa amb una obra que en l'època era trencadora. El trencament del *tutti* orquestral del primer moviment per deixar pas al lluïment del solista i la breu recapitulació abans del començament del segon moviment lent, sembla que tampoc no va agradar a un Joachim que no va arribar a tocar mai l'obra en públic. Allò que a Joachim li va semblar excessivament agosarat és el motiu que ha fet que aquesta obra cabdal del repertori per a violí hagi transcendit estils i fronteres. Gaudim-ne!

Mercedes Conde Pons

Directora de la *Revista Musical Catalana*

Orquestra
simfònica
del Vallès
som clàssics
som moderns

www.osvalles.com

>> Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: **#SetenaBeethoven_osv** a @osvalles

Patrocinadors i col·laboradors
principals de l'OSV

Col·laboradors de l'OSV

Mitjà oficial

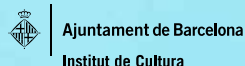
L'OSV forma part de

Al cicle Simfònics al Palau
col·labora:

Amb el suport de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Birgit Kolar, *violí*

Va néixer el 1970 a Waidhofen an der Ybbs (Àustria), on, a l'edat de sis anys, va començar a estudiar violí a l'escola de música local. Des del 1982, va estudiar a la Universitat de Música de Viena amb el concertino de l'Orquestra Filharmònica de Viena, Rainer Küchl, i el seu assistent, Jela Spitkova. Va continuar els estudis amb Wolfgang Schneiderhan a Lucerna, amb Robert Masters a Londres i amb Josef Luitz a Viena. El 1992 va ser finalista i va ser premiada en el Concurs Internacional Yehudi Menuhin, en el qual va fer un concert sota la batuta de Lord Menuhin. Ha fet concerts com a solista en diversos festivals d'Europa, del Japó i de l'Amèrica del Sud. Del 1999 al 2008, Birgit Kolar va tocar amb membres de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera i del Münchner Streichquartett. El 2009 va fundar, juntament amb membres de l'Orquestra Filharmònica de Viena i de l'Orquestra Simfònica de Viena, el Seraphin Quartett Wien. Ha estat concertino de l'Orquestra Bruckner de Linz, de l'Orquestra Simfònica de Viena i, fins al 2005, de l'Orquestra de la Ràdio de Munic. Com a concertino, ha estat convidada a diverses orquestres europees, com l'Orquestra Estatal de Baviera (Òpera Estatal de Munic), l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Filharmònica de la BBC, l'Orquestra Filharmònica de Bergen, l'Orquestra Filharmònica de Copenhagen, etc., i regularment ho ha estat a l'Orquestra Filharmònica de Viena. Del 2003 al 2009 ha estat docent a la Universitat de Música de Viena, i el 2011, a la Universitat d'Art de Graz. Birgit Kolar toca un violí Carlo Bergonzi, Cremona 1723, de la col·lecció d'instruments propietat del Banc Nacional d'Àustria.

Nuno Coelho, *director*

El jove director d'orquestra portuguès Nuno Coelho va completar els estudis de violí a Klagenfurt i Brussel·les amb Yozuko Horigome, mentre treballava habitualment amb conjunts i orquestres professionals. Posteriorment, va estudiar direcció d'orquestra a l'Escola Superior de les Arts de Zuric amb Johannes Schlaefli. El 2015 va ser admès en el prestigiós Dirigentenforum del German Music Council i del 2014 al 2016 va rebre una beca de la Fundació Calouste Gulbenkian. El 2017 va guanyar el XII Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra de Cadaqués. Com a resultat d'aquest èxit, es va posar al capdavant de trenta-nou destacades orquestres professionals a Europa, el Japó i l'Amèrica del Sud al llarg de les temporades següents. Nuno Coelho ha estat triat per l'Associació de la Filharmònica de Los Angeles com un dels quatre directors que participaran en el Dudamel Fellowship Programme en la temporada 2018-2019. També ha col·laborat regularment amb l'Orquestra Gulbenkian, i durant la temporada 2018-2019 ha continuat la relació amb aquesta formació com a director convidat. Alguns dels seus compromisos futurs més destacats inclouen el retorn a l'Orchester Musikkollegium Winterthur i els debuts en l'Orquestra de l'Ulster, l'Orquestra Beethoven de Bonn, l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó i l'Orquestra Simfònica de Galícia.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.